

логістичних витрат функціонування інфраструктурного комплексу регіонів, насамперед у сфері руху товарів.

Існуючі програми економічного розвитку в регіонах України не повною мірою враховують залежність територіальних особливостей від руху товарів і можливості використання логістичних рішень в управлінні товарними потоками. Відсутність ефективної логістичної інфраструктури збільшує галузеві, територіальні й соціальні диспропорції в регіоні. Застосування логістичного підходу при розробці регіональних програм економічного розвитку дозволить досягти пропорційного економічного й соціального розвитку районів з різним рівнем промислового потенціалу.

Список використаних джерел:

1. Вохновский Н.В. Управление запасами в транспортно-логистической цепи / Вохновский Н.В. – М – 2008. – 237 с.
2. Линдерс М.Р. Управление поставками и запасами : Логистика / Линдерс М.Р., Фирон Х.Е. – СПб : ООО «Издавательство Полигон», 1999. – 768 с.
3. Моргенштерн О. Заметки к формированию изучения логистики / Моргенштерн О. – М. : ЮНИТИ, 1998. – 460 с.
4. Джонсон С. Дж. Современная логистика, 7-е издание / Джонсон С. Дж., Вуд В.Д., Вордлоу Д.Л., Мерфи П.Л. / Перевод с английского. – М. : Вильмас, 2007. – 620 с.
5. Николайчук В.Е. Логистика / Николайчук В.Е. – СПб. : Питер, 2003. – 160 с.

Кулик К.О.

*аспірант кафедри фінансів та кредиту,
Уманський національний університет садівництва*

РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО МОНІТОРИНГУ ПРИ ФІНАНСОВОМУ ОЗДОРОВЛЕННІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасних умовах господарювання, коли значна кількість сільськогосподарських підприємств знаходиться в стані фінансової кризи, питання фінансового оздоровлення підприємств є вельми актуальними. Невід'ємною частиною фінансового оздоровлення підприємств є соціальний моніторинг.

Соціальний моніторинг – це дослідження, яке повторюється періодично, з певної кількості питань, що привертають до себе увагу суб'єктів управління, соціальних груп та громадських кіл з точки зору можливих наслідків процесів, які відбуваються у ній. Це спеціальний системний нагляд за станом об'єкта [1, с. 321].

Метою соціального моніторингу є відстеження об'єктивно-контрольованих показників та зворотний зв'язок із сільськими жителями, насамперед, підтримка працівників, що звільняються із сільськогосподарських підприємств.

Система соціального моніторингу дозволяє практично в режимі реального часу здійснювати незалежні оцінки тенденцій розвитку його соціального стану та отримувати інформацію про найважливіші фактори, що визначають регіональну соціальну політику.

Керівництво регіону може не тільки відслідковувати найважливіші тенденції розвитку соціально-економічних процесів, але й оперативно оцінювати вплив основних факторів, які визначають можливі зміни в цих процесах. Тим самим система моніторингу розвитку регіону формує необхідну основу для раннього виявлення

виникаючих в розвитку регіону диспропорцій, що дозволяє підвищити ефективність реалізованої стратегії розвитку [2, с. 40].

Система соціального моніторингу виконує одночасно декілька функцій. У зв'язку з цим, виглядає доцільним розглянути перелік соціальних об'єктивно-контрольованих показників:

- 1) Величина прожиткового мінімуму (*S0*).
- 2) Середньорічна чисельність працівників підприємства, осіб (*S1*).
- 3) Середньомісячні виплати на одного середньорічного працівника сільськогосподарського підприємства, грн. (*S2*).
- 4) Відношення середньомісячних виплат до прожиткового мінімуму (*S3*).
- 5) Середньомісячний приріст (скорочення) заборгованості по оплаті праці на кінець року, грн. (*S4*).
- 6) Вартість продукції, проданої і виданої як натуроплата працівникам у рік, грн. (*S5*).
- 7) Відношення виданого натурою до нарахованих виплат % (*S6*).
- 8) Середня виплачена орендна плата за земельну частку; середня виплата за оренду і викуп майна в рік, грн. (*S7*).
- 9) Співвідношення середніх нарахованих виплат за місяць і прожиткового мінімуму (*S8*).
- 10) Відсоток працівників досліджуваної сукупності, середньомісячні нараховані виплати яким менше прожиткового мінімуму (*S9*).
- 11) Відсоток працівників, середньомісячні нараховані виплати яким менше половини прожиткового мінімуму (*S10*).
- 12) Відсоток працівників, середньомісячні нараховані виплати яким у 2 рази і більш перевищують прожитковий мінімум (*S11*).
- 13) Число працівників, що розширили свої особисті селянські господарства за рахунок земельних часток протягом визначеного року (*S12*).
- 14) Відсоток працевлаштованих від числа звільнених (*S13*).
- 15) Відсоток зареєстрованих у службі зайнятості від числа звільнених (*S14*) [3, с. 306].

Дана функціональна властивість системи моніторингу, забезпечується шляхом постійного відстеження показників соціально-економічного розвитку регіону на основі систематичного збирання, обробки, зберігання достовірної, об'єктивної та актуальної інформації. Тобто, шляхом накопичення фактів, що характеризують стан регіональної системи – оцінок, системного та систематичного аналізу інформації; розрахунку відхилень від заданих показників розвитку регіону та аналізу причин їх виникнення; прогнозування майбутнього стану об'єкта.

Необхідно зазначити, що проведення сільськогосподарськими підприємствами моніторингу своєї соціально-економічної діяльності сприятиме вирішенню таких локальних проблем:

- удосконалення системи управління підприємством, підвищення обґрунтованості прийняття управлінських рішень — вивчення соціальних процесів, що впливають на ефективність управління (розмежування виконавців у прийнятті рішень, визначення меж відповідальності та ін.);
- підвищення рівня стабільності трудового колективу, формування єдиної трудової моралі на основі вивчення чинників і масштабів конфліктів, формальних і неформальних взаємозв'язків, проблем лідерства, з'ясування й усунення причин надлишкової плинності кадрів;
- розвиток системи адаптації нових працівників на підприємстві, а також працівників до інновацій;

- підвищення трудової активності працівників на основі аналізу процесів формування трудової мотивації, чинників, що її визначають, оцінки дієвості існуючих рекомендацій з розробки нових систем стимулювання;

- вивчення змісту, умов праці і розробка заходів для їх удосконалення, гуманізації трудової діяльності. Виявлення чинників, що сприяють підвищенню задоволеності працею, розробка рекомендацій із планування трудової кар'єри.

- підвищення якості життя працівників, у тому числі за рахунок кращого задоволення їх потреб, розвитку соціально-побутової сфери. Розробка соціальних програм, програм соціальної підтримки працівників, планів соціального розвитку сільськогосподарського підприємства [4, с. 79].

Отже, проведення соціального моніторингу діяльності сільськогосподарських підприємств дасть змогу усувати будь-які зміни, що перешкоджають діяльності підприємства та сприятиме прийняттю оптимальних рішень на різних рівнях управління.

Список використаних джерел:

1. Оболенський О.Ю. Розробка системи показників для моніторингу діяльності державних органів / О.Ю. Оболенський, В.М. Сороко // Університетські наукові записки – 2005. – № 3 (15). – С. 321–329.

2. Пурський О.І. Соціально-економічний моніторинг як фактор стабільного і збалансованого розвитку регіону / О.І. Пурський, О.І. Мороз, О.І. Моїсеєнко // БІЗНЕСІНФОРМ – 2012. – № 6. – С. 39–41.

3. Реструктуризація та фінансове оздоровлення сільськогосподарських підприємств : Посібник / Програма підвищення рівня життя сільського населення в Україні. – К., 2005. – 480 с.

4. Ксьонжик І.В. Теоретичні основи моніторингу соціально-економічної діяльності суб'єктів аграрного господарювання / І.В. Ксьонжик // Вісник Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва. Сер. : Економічні науки. – 2013. – № 4. – С. 76–81.

Люткевич Г.Р.

студентка,

Запорізький національний університет

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Для розвитку і досягнення успіху багатьом підприємствам як малим так і великим необхідно розвивати стратегічне мислення. Так як без стратегії неможливий вихід на ринок товарів та послуг, захват нових сегментів ринку як в Україні так і закордоном. Розширення і в наслідок цього збільшення прибутку від якого залежить як підприємство так і економіка країни в цілому. У науковій літературі не рідко згадується класифікація стратегій інтернаціоналізації, яку порадив Дж. Леонтіадіс. Ці стратегії розбігаються цілями, розміром потрібних інвестицій, організаційних витрат і використовуваними інструментами – дампінг, скіммінг, експлорація та пенетрація.

Формування стратегії зовнішньоекономічної діяльності, складається з етапів:

Перший етап – виконання аналізу зовнішнього оточення, прогнозування майбутнього розвитку підприємства, виявлення можливостей і загроз, сильних і слабких сторін, оцінювання конкурентоспроможності і прогнозування її зміни;